

mation vil være aldeles uhenfigtsvarende. Jeg tror derfor, at man, som jeg allerede ved 1ste Behandling bemærkede, vilde gjøre meget bedre i, naar man absolut vil indordne Forstærkningen under Linien, da ogsaa at formere disse Batailloner paa 4 Kompagnier og stille 3 Batailloner à 4 Kompagnier under Brigaden. Derved vilde tillige opnaas en Fordel, som ikke er ganske uden Betydning, nemlig at man for Hæren kunde bevare enkelte endnu meget brugbare og krigsvante Officerer som Føvere for disse Forstærkningsbatailloner. Den Udgift, som derved vilde foranlediges, vilde jo kun ialt bestaa i 5 ubetydelige Honorarer til disse Officerer. Rytteriets Formation i 3 Eskadroner kan jeg ikke anse for hensigtsmæssig; men naar det virkelig skulde være Thingets Formening, at Hensynet til det Bestaaende skulde gjøre det muligt at faae det andet Thing til at gaa ind paa en Forsøgelse af Rytteriet, er det et Hensyn, for hvilket mine Betæneligheder naturligtvis maa vige. Den ærede Ordfører bemærkede allerede, at Feltartilleriets Organisation i 2 Regimenter à 6 Batterier ikke var den ønskeligste. Jeg deler fuldkommen den Anskuelse, og jeg skal yderligere fremhæve, at, uagtet der her i det nu forandrede Hærløvsforslag er Officerer tilstede som Øverstbefalende for Afdelinger paa 3 Batterier, under hvilken Formation Feltartilleriet vil optræde under Kampen, er der dog den Mangel derved, at disse Officerer i Fredstid aldrig vilde faae Leilighed til at lære Administrationen af de Afdelinger at kjende, de skulle føre i Felten, en Mangel, der forekommer mig at være af en vis Betydning, og da den forandrede Organisation, nemlig paa 4 Regimenter à 3 Batterier, ikke giver Anledning til nogen videre Udgift, maa jeg anse den for bedre. Det er ganske vist, at Forstærkningsbatteriernes Indordning under Feltbatteriernes Linie ikke medfører de Mangler, som jeg finder i saa Henseende at være tilfede ved Fodfolket; thi da Forstærkningsbatterierne have aldeles utilstrækkeligt Befalingsmandskab af Linien, og da de endvidere slet ingen Heste have, tror jeg, at Forstærkningsbatterierne som selvstændige Batterier kun i meget langvarige Krige vilde faae Leilighed til at blive faaledes organiserede og sammenarbejdede, at de vilde formaa at rykke ud til Kamp i aaben Mark. Jeg tror, at Nøden vil tvinge os til at tage de Befalingsmænd fra Forstærkningsbatterierne, der kunne bruges, for at erstatte Afgangen ved Liniebatterierne med dem, og at man ligeledes successivt vil tage Hestene og Kanonerne for at erstatte Tabene af Heste og Kanoner ved Liniebatterierne, der have været i Lid. Føstningsartilleriets Ordning i 2 Batailloner paa henholdsvis 6 og 4 Kompagnier, under hvilken Bataillon der tillige skulde indordnes Forstærkningskompagnier, er efter min Formening ikke den heldigste. Smidtertid er dog dette altid et Fremskridt; thi vi vilde faae 18 Kompagnier, istedetfor at vi nu i det Hele taget

have 11, naar baade Linien, Forstærkningen og Bævningskompagnierne regnes under Et. Ogsaa i Føstningsartilleriet kan det til Nød gaa an, at Forstærkningskompagnierne ere tildekte Liniebataillonerne, mindre dog ved den ene Bataillon, som er bestemt til Kjøbenhavnns Søbefæstning, end ved den anden. Kjøbenhavns Søbefæstning har Brug for 6 Kompagnier. Disse maa være af Linien, væsentlig af Hensyn til Befalingsmændene. Dens Forstærkningskompagnier kunne inærere tildeles den anden Bataillon; thi denne Bataillons Bestemmelse er jo at bruges rundt om i Landet, dels ved Kysterne og dels ved Forvaret af befæstede Stillinger. Jeg har allerede tidligere bemærket, at det var mindre væsentligt, hvormange Kompagnier Ingenieurregimentet bestod af, idet det her først og fremmest kom an paa, hvorvidt der ved Ingenieurkorpset fandtes et tilstrækkeligt Antal faste Officerer, for at de i enhver Henseende kunne gjøre tilstrækkelig Fyldest med Hensyn til de Fordringer, der paa saa mange Steder og i saa mange Retninger ville blive stillede til dem. Jeg skulde derfor meget have ønsket at se Ingenieurofficerernes Antal forøget med nogle Kapitainer og nogle Premierlieutenanter. Med Hensyn til Afdelingernes Garnisoneringsforhold skal jeg kun omtale dette Affnits 2det Stykke, hvori der siges, at Garnisonsstederne senere skulle ordnes ved Lov. Dette er ganske vist en Bestemmelse, som findes i den nuværende Hærløvsforordning, men en Bestemmelse, som aldrig er bleven efterkommet, og som det vil være meget vanskeligt at efterkomme, navnlig hvis Hæren bliver ordnet efter dette Lovforslag, hvori det er paatænkt, at Fodfolkets Mandskab til Uddannelse skal indfaldes noget tidligere end nu, nemlig allerede den 1ste April. Dette vil nødvendiggiøre Lilstedeværelsen af Dvælselokaliteter; man maa altsaa have det fornødne Antal deraf, og inden man kan fastslaa Garnisonsstederne ved Lov, maa man altsaa være sikker paa, at disse havde opført de fornødne Dvælselokaliteter; thi var Loven udkommen forinden, betvøler jeg meget, at man vilde formaa Garnisonsstederne til denne betydelige Udgift. Man har ment at finde en Berettigelse til denne Lovbestemmelse deri, at Garnisonsstederne havde gjort store Offre, og at det derfor vilde være haardt, om man forandrede dem. Dertil skal jeg blot bemærke, at der dog vist aldeles ikke er nogen som helst Grund tilstede for Krigsbestyrelsen til at opgive de Goder, der haves i visse Garnisonssteder, for at flytte til andre, hvor der ikke findes noget som helst af disse Goder, og hvor man aldeles ikke har nogen som helst Sikkerhed for at kunne faae dem. — Det glæder mig naturligvis meget at se, at det ærede Udvalg har anset det for givet, at Ringarden ikke kunde nydes med mindre Tid til Uddannelse end Fodfolket i det Hele taget. — Jeg vil kunne gaa ind paa at reducere Indfaldelserne fra 3 til 2 og ligeledes